

H-DC The Oldtimers Den-Haag 1966 - 2016.

Uit de Oude Doos van Art Interim

Op deze foto's zie je mijn Liberator ergens eind jaren tachtig.

Het is geen schuurvondst, maar de motor van mijn opa die hem had weggezet "voor later".

Mijn opa had een transportbedrijf dat in de jaren zestig snel groeide. Hij nam in die tijd veel jonge chauffeurs aan. Zoals bekend reed Jong-Nederland in die tijd vooral op Liberators omdat iets anders niet te betalen was. Mijn opa nam een beruchte motor-tweeling aan: Leen en Gerrit den Hartog. Snel na hun vaste aanstelling kwamen er natuurlijk ook vaste verkering en trouwplannen. Gerrit deed nooit afstand van het motorrijden, maar Leen had dringend geld nodig en wilde van zijn Liberator af.

Mijn opa was – net als ik – gek op alles met wielen. “Ik geef een euro voor elke cc”, zei hij tegen Leen, waarna de koop omstreeks 1970 werd afgerond op “750-pop”. Opa noemde de Liberator steevast ‘zijn stoomfiets’ maar reed er nooit op. Bij zijn dood had hij een indrukwekkende verzameling opgebouwd. Een GMC-hijskraan en een Willy’s jeep uit het Amerikaanse leger, enkele prehistorische Landrovers, een Austin Champ die de Suez-crisis had meegemaakt, een kever uit 1967 (tegenwoordig een gewild ‘overgangsmodel’) en de Liberator van Leen. Alles was ongerestaureerd of zat in onderdelen in kartonnen dozen, wachtend op betere tijden.

Op zondag werd er altijd koffie gedronken bij opa en oma. Ik doolde meestal rond door de garage en tussen de vrachtwagens op het terrein. Steevast speelde ik op de Liberator. Strobalen aan de kant, zeil er af en daarna eindeloos sturen in het halfduister van de schuur. Ik was toen een jaar of zes.

Tot afgrijzen van mijn moeder beloofde mijn opa rond mijn zestiende dat de motor later van mij zou zijn. Zij ging er dwars voor liggen: ik mocht alle rijbewijzen halen behalve die van de motor! Om het leed een beetje te verzachten leerde opa mij rijden in een van de Landrovers in de weilanden rond ons dorp. Op mijn 18e “verkochte” mijn opa zijn kevertje aan mij voor vijf gulden. Het was mijn eerste auto. Ik haalde mijn grootrijbewijzen en reed met 40-tonners door de Ardennen. Maar motorrijden mocht ik niet.

Intussen mocht niemand de Liberator aanraken. Opkopers werden weggestuurd en mijn vader en ooms was het ten strengste verboden de motor uit de schuur te trekken. De motor bleef dus eenzaam in de schuur staan. Ik was een beetje te oud geworden voor droog oefenen en reed inmiddels met een dertig Tons tankwagen bier heen en weer tussen een brouwerij in Noord-Frankrijk en Zoeterwoude. Vooral de overnachtingen op de Scheldekade in Antwerpen waren bijzonder: bier taptten we zo uit de tank.

Begin jaren negentig overleed mijn grootvader en liet hij mij alsnog zijn Liberator na. Ik woonde inmiddels samen met Nancy en die vond het geen bezwaar dat ik alsnog mijn motorrijbewijs ging halen. (Zolang ze maar niet achterop hoefde. Nog steeds niet!). Na 30 jaar stil te hebben gestaan heb ik samen met Gerrit en Leen de Liberator uit de schuur gehaald. (Leen en Gerrit zaten vanaf hun twintigste tot ruim na hun pensionering bij ons familiebedrijf op de vrachtwagen!) We deden er een accu en wat benzine in en na een ochtendje prutsen lukte het om de motor te starten. Ze hebben mij geleerd om er mee te rijden en dat doe ik dus nu alweer een jaar of twintig.

In de jaren negentig reed ik voornamelijk alleen op de ongerestaureerde motor. Uiteraard ging er van alles stuk. Na een tip kwam ik bij Larry terecht, toen nog in Schoonhoven. Stukje bij beetje werden kapotte of verdwenen onderdelen vervangen. Iedere keer als ik in Schoonhoven kwam, begon Larry over The Oldtimers. Maar het kwam er gewoon niet van (werk, kinderen en andere hobby's). Tot ik in 2004 eens bij het IW ging kijken. Zoiets had ik nog niet eerder meegemaakt: met bijna 200 van die ouwe hokken onder politiebegeleiding door Den Haag! Ben meteen lid geworden.

Inmiddels is mijn Liberator zo'n beetje geheel gereviseerd met behoud van de 'originele' details. Het is een knap stukje geschiedvervalsing geworden. En een maandje of wat geleden stond Leen plotseling aan de deur met een zakje studs voor de tassen. Die had hij gevonden bij het opruimen van zijn schuurtje. Hij vertelde dat zijn broer Gerrit was overleden. Hij heeft motor gereden tot het echt niet meer ging.

Art Interim.